

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 183/2008 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Bratislava I **p r i k a z u j e**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 183/2008 konal bez zbytočných prietáhov.

3. Sťažovateľom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] **p r i z n á v a** finančné zadost'učinenie každému po **800 eur**, ktoré **j e** Okresný súd Bratislava I **p o v i n n ý** zaplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľom trovy konania **1 000 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyni sťažovateľov do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 14. marca 2022 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 183/2008 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhujú, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov, priznal im náhradu trov konania vo výške 1 000 eur a primerané finančné zadost'učinenie každému v sume po 800 eur, čo by malo podľa ich názoru „*zohľadňovať intenzitu a závažnosť zásahov do ich práv*“.

2. Z ústavnej sťažnosti a vyžiadaného spisového materiálu okresného súdu vyplýva, že sťažovatelia sú sporovou stranou konania o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v procesnom postavení žalovaných vedeného okresným súdom pod sp. zn. 25 C 183/2008. Okresný súd ako súd miestne aj vecne príslušný žalobu prijal 8. októbra 2008, v období február až máj 2009 skúmal majetkové

pomery žalobcu a uznesením z 5. júna 2009 napokon nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov. Dňa 7. augusta 2009 vyzval súd žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za návrh (súdny poplatok zaplatený 28. augusta 2009). Okresný súd doručil 17. septembra 2009 žalovaným procesné poučenia a žalobu na vyjadrenie. Uznesením z 1. decembra 2009 okresný súd zastavil konanie proti jednej zo žalovaných. Dňa 25. januára 2010 došlo k zmene zákonného sudcu.

3. Dňa 16. marca 2011 okresný súd doručil žalobcovi vyjadrenia žalovaných k žalobe. Výzvami z 9. júna 2011 a 5. decembra 2011 vyzval žalobcu na upresnenie okruhu účastníkov konania a odstránenie väd podania. Uznesením z 3. apríla 2011 vyzval žalobcu na odstránenie väd podania a poučil ho o možnosti odmietnutia žaloby, uznesením pripustil vstup účastníkov do konania na strane žalovaných. Uznesením z 26. októbra 2012 odmietol návrh žalobcu na pripustenie vstupu ďalšieho subjektu do konania na strane žalovanej a uznesením z 28. decembra 2012 zrušil uznesenie okresného súdu z 26. októbra 2012, proti ktorému podal žalobca odvolanie 20. novembra 2012. Ďalším uznesením zo 6. júna 2013 opätovne nepripustil vstup navrhovaného subjektu do konania na žalovanej strane. Odvolací súd 26. augusta 2013 potvrdil uznesenie okresného súdu zo 6. júna 2013, proti ktorému podal žalobca odvolanie 2. júla 2013. Uznesením z 25. októbra 2013 okresný súd opätovne vyzval žalobcu na odstránenie väd podania a uznesením zo 4. apríla 2014 na upresnenie okruhu žalovaných subjektov. Dňa 17. marca 2015 došlo k zmene zákonného sudcu.

4. Okresný súd uznesením z 19. mája 2015 pripustil vstup subjektov (p. █████ a p. █████) do konania na žalovanej strane. Dňa 18. decembra 2015 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo bez prerokovania veci odročené na neurčito na účel rozhodnutia o návrhu žalobcu na zmenu petitu žaloby, následne okresný súd uznesením z 30. mája 2016 pripustil zmenu petitu žaloby. Písomným podaním z 20. januára 2017 právny zástupca žalobcu oznámil súdu smrť žalobcu. V období od februára do októbra 2017 okresný súd zisťoval okruh dedičov žalobcu a žalovaných a uznesením z 28. novembra 2017 rozhodol, že bude pokračovať s 3 dedičmi po žalobcovi a s dedičkami p. █████ a p. █████ po žalovaných, pričom súd zároveň dal pokyn na úradný preklad uznesenia do francúzskeho a španielskeho jazyka. Dňa 21. decembra 2017 došlo k zmene zákonného sudcu.

5. Uzneseniami z 3. mája 2018 a 30. novembra 2018 okresný súd priznal odmenu prekladateľkám do španielskeho a francúzskeho jazyka a 21. mája 2019 doručoval preložené písomnosti dedičom žalobcu do zahraničia. Dňa 15. júla 2019 došlo k zmene zákonného sudcu.

6. Dňa 20. novembra 2019 okresný súd vypracoval dožiadanie o doručenie písomností do cudziny a uznesením zo 6. februára 2020 priznal súdny úradník (hussier) náklady za vybavenie doručenia súdnej zásielky do cudziny. Okresný súd písomne žiadal 14. mája 2020 jedného zo synov žalobcu o poskytnutie adresy druhého dediča žalobcu, na účel prekladu tejto žiadosti ustanovil prekladateľku. Syn žalobcu █████ doručil 20. júla 2020 okresnému súdu oznámenie, že nie je dedičom po žalobcovi, keďže dedičstvo odmietol. Dňa 26. októbra 2020 okresný súd vypracoval dožiadanie o poskytnutie spolupráce s belgickými orgánmi, od ktorých žiadal zaslať

právoplatné rozhodnutie v dedičskom konaní vedenom po žalobcovi v Belgicku, pričom 26. mája 2021 urgoval vybavenie dožiadania. Dňa 25. januára 2022 došlo k zmene zákonného sudcu.

II.

Argumentácia sťažovateľov

7. Podľa názoru sťažovateľov postup okresného súdu „*nemal svoj systém, nebol kontinuálne nasmerovaný na skončenie veci*“. Sťažovatelia argumentujú, že okresný súd nesprávne a v rozpore s ochranou práv účastníkov konania, ktorých na strane žalovaných bolo viac ako 60, po úmrtí žalobcu konanie nezastavil.

8. Sťažovatelia uvádzajú, že v roku 2020, teda už po dvoch predchádzajúcich sťažnostiach predsedovi okresného súdu na prietahy v konaní, predseda okresného vyhodnotil novú sťažnosť na prietahy v konaní ako žiadosť o právnu pomoc.

9. Sťažovatelia zastávajú názor, že k prietahom v konaní, a teda aj k porušeniu ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru došlo i z dôvodu častej zmeny zákonného sudcu, pričom zdôrazňujú, že „*nemajú reálnu predstavu ako a kým sa konkrétna vec dostane do stavu, keď sudca určí pojednávanie a na pojednávaní meritórne rozhodne. Nemajú predstavu, či sa domôžu skončenia veci.*“.

III.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľov

10. Ústavný súd po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie uznesením č. k. II. ÚS 256/2022 z 24. mája 2022 vyzval okresný súd 9. júna 2022 na vyjadrenie.

III.1. Vyjadrenie okresného súdu:

11. Okresný súd poukázal sa svoje vyjadrenie k ústavnej sťažnosti č. k. 1 SprV/215/2022 z 5. mája 2022, v ktorom uviedol, že k predĺženiu napadnutého konania prispela predovšetkým potreba opätovného posúdenia právneho nástupníctva v konaní v dôsledku iného právneho posúdenia veci novým zákonným sudcom Mgr. Tomášom Kelnerom, ktorý dospel k záveru, že dokument predložený dedičkou (██████████ ██████████ ██████████) po zomrelom žalobcovi (č. l. 447 a 448) nemožno považovať za hodnoverný úradný dokument osvedčujúci právne nástupníctvo po zomrelom žalobcovi (uznesením na č. l. 518 bolo rozhodnuté o pokračovaní s dedičmi), ale za oznámenie okruhu dedičov; čo potvrdzuje aj oznámenie jedného z dedičov po zomrelom žalobcovi, a to jeho syna ██████████ ktorý oznámil, že sa dedičstva vzdal (č. l. 756 a 757). Predseda okresného súdu uviedol, že súd následne vykonával ďalšie procesné úkony týkajúce sa ustálenia právneho nástupníctva po zomrelom žalobcovi (získovanie kontaktov na ďalších

dedičov, doručovania výzvy, či trvajú na podanej žalobe, získanie osvedčenia o dedičstve). Okresný súd uvádza, že posledným úkonom v spise sp. zn. 25 C 183/2008 je uznesenie z 2. decembra 2021, ktorým poveril prekladateľku prekladom dedičského rozhodnutia predloženého dedičkou po zomrelom žalobcovi [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (č. l. 816), z ktorého bude zrejmé, kto je právoplatným dedičom po zomrelom žalobcovi. Predmetné rozhodnutie nebolo realizované z dôvodu zmeny zákonného sudcu. Po ustálení právneho nástupníctva okresný súd podľa vyjadrenia jeho predsedu rozhodne o návrhu na pripustenie zmeny na strane žalovaných.

12. V súvislosti s namietanými priet'ahmi v napadnutom konaní okresný súd uvádza, že na jeho celkovú dĺžku má taktiež vplyv, že v predmetnom konaní vystupuje vysoký počet strán sporu, v konaní prebiehalo dedičské konanie nielen po žalobcovi, ako aj po niektorých žalovaných, súd odstraňoval vady žaloby (úprava okruhu strán sporu, a pod.), zároveň urgoval pôvodného žalobcu, aby odstránil vady žaloby, rozhodoval o procesných návrhoch pôvodného žalobcu, ktoré sa týkali okruhu strán sporu, súd doručuje súdne dokumenty do cudziny s tým, že dedičia žalobcu neovládajú slovenský jazyk a je potrebné všetky súdne písomnosti prekladať do cudzieho jazyka.

13. Predseda okresného súdu vo vzťahu k sťažnostiam na priet'ahy v napadnutom konaní oznámil, že všetky boli vybavené ako nedôvodné. V závere vyjadrenia k ústavnej sťažnosti poukázal na vysokú zaťaženosť okresného súdu a jeho personálnu poddimenzovanosť.

III.2. Replika sťažovateľov:

14. Dňa 8. júla 2022 bola ústavnému súdu doručená replika sťažovateľov, z ktorej vyplýva, že napadnuté konanie považujú za nehospodárne a neefektívne, pričom poukazujú na to, že zaťaženosť súdu či jednotlivých sudcov nemá povahu okolnosti, ktorá by vylučovala zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie za vznik priet'ahov v napadnutom konaní.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

15. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

16. Predmetom napadnutého konania je určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Ústavný súd konštatuje, že z predloženého spisu okresného súdu nezistil skutočnosti, ktoré by poukazovali na právnu zložitosť posudzovanej veci, avšak konanie je do istej miery zaťažené skutkovou zložitou spočívajúcou v tom, že na žalovanej strane vystupuje pomerne značný počet subjektov,

ako aj tým, že ide o konanie s tzv. medzinárodným prvkom a súdne listiny či rozhodnutia je potrebné úradne preložiť do príslušného cudzieho jazyka a následne doručovať do cudziny. S poukazom na celkovú doterajšiu dĺžku napadnutého konania v trvaní takmer štrnástich rokov podľa posúdenia ústavného súdu už v okolnostiach posudzovanej veci ani nie je možné uvedenú faktickú zložitosť veci vnímať ako ospravedlniteľný dôvod nečinnosti okresného súdu. V súvislosti s týmto kritériom tak nie je možné okresný súd zbaviť jeho zodpovednosti za priebeh a doterajšiu dĺžku napadnutého konania a s tým súvisiaci vznik priet'ahov.

17. V konaní o ústavnej s'ťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov ústavný súd okrem zložitosti veci skúma aj to, akým spôsobom sa na priet'ahoch konania podieľa osoba, ktorá podala ústavnú s'ťažnosť vo veci porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Po preskúmaní príslušného spisového materiálu ústavný súd zistil, že s'ťažovatelia v primeranej miere poskytovali okresnému súdu súčinnosť a svojím správaním v napadnutom konaní pred okresným súdom neovplyvnili nežiaducim spôsobom jeho dĺžku.

18. Pred samotným posúdením postupu okresného súdu považuje ústavný súd za potrebné vysporiadať sa so skutočnosťou, že v prípade s'ťažovateľov [REDACTED] a [REDACTED] došlo k procesnoprávnemu nástupníctvu (singulárnej sukcesii), teda k zmene doterajšieho subjektu konania na žalovanej strane na základe uznesenia z 19. mája 2015, ktorým okresný súd pripustil vstup týchto subjektov do konania na žalovanej strane. Uvedená skutočnosť má podľa názoru ústavného súdu význam na vymedzenie obdobia, ktoré podlieha posúdeniu namietanej protiústavnosti konania okresného súdu, pretože v dôsledku zmeny subjektu konania došlo k vzniku nového procesnoprávneho vzťahu. S prihliadnutím na tento záver ústavný súd nemá pochybnosť o tom, že títo s'ťažovatelia môžu relevantne namietat' porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru len pre štádium konania, ktoré nasledovalo po rozhodnutí okresného súdu o ich vstupe do napadnutého konania.

19. V prípade s'ťažovateľiek [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] došlo k procesnoprávnemu nástupníctvu (sukcesii), teda k zmene doterajšieho subjektu konania na žalovanej strane, a to na základe generálnej sukcesie. Uznesením z 28. novembra 2017 okresný súd rozhodol, že bude s nimi pokračovať v napadnutom konaní ako s dedičkami po pôvodných žalovaných subjektoch. S prihliadnutím na tento záver ústavný súd uvádza, že tieto s'ťažovateľky ako univerzálni sukcesori môžu relevantne namietat' porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru aj pre štádium konania, ktoré predchádzalo zmene subjektu konania v súvislosti s procesným nástupníctvom v rámci dedičského konania, keďže nedošlo k vzniku nového procesnoprávneho vzťahu, ako to je v prípade pristúpenia do konania [§ 79 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a intervencie (§ 81 a nasl. CSP), ale k procesnoprávnemu nástupníctvu do už existujúceho procesnoprávneho vzťahu.

20. Ústavný súd napokon hodnotil samotný postup okresného súdu v napadnutom konaní. Predovšetkým konštatuje, že napadnuté konanie prebieha už takmer štrnásť rokov, a to nielenže

bez vydania právoplatného meritórneho rozhodnutia okresným súdom ako súdom prvoinštančným, ale dokonca bez prejednaní vecí samej, čo je už samo osebe ústavnoprávne neakceptovateľné. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že neakceptovateľná je v danom prípade najmä skutočnosť, že okresný súd počas takmer štrnástich rokov vykonával výlučne procesné úkony a vydával procesné rozhodnutia. Uvedené sa vzťahuje i na sťažovateľov, ktorí sú singulárnymi sukcesormi, u ktorých ústavný súd bral do úvahy pri posudzovaní prietáhov v konaní výlučne obdobie od ich vstupu do konania (rok 2015), keďže nie je prijateľné a akceptovateľné ani to, aby konanie prebiehalo sedem rokov bez prerokovania vecí a meritórneho rozhodnutia.

21. Z doterajšieho priebehu konania popísaného v bodoch 2 až 6 odôvodnenia tohto nálezu vyplýva, že v procesnom postupe okresného súdu sa vyskytovali jednak obdobia jeho neodôvodnenej nečinnosti, ktoré súviseli s opakovanou zmenou zákonného sudcu, ako i nesústreďený, neefektívny postup, za ktorý v okolnostiach prerokovanej veci považuje ústavný súd postup súdu po smrti žalobcu smerujúci k ustáleniu okruhu jeho dedičov. K vzniku prietáhov v konaní prispeli podľa názoru ústavného súdu i značné časové rozostupy medzi jednotlivými procesnými úkonmi súdu.

22. Ústavný súd stabilne zdôrazňuje, že postup súdu spočívajúci len v samotnom vykonaní rôznych úkonov, ktoré však nevedú k meritórnemu ukončeniu sporu, nie je možné považovať za postup efektívny, sledujúci odstránenie stavu právnej neistoty.

23. Obranu okresného súdu spočívajúcu v uvádzaní dôvodov, ktoré mali ako objektívne príčiny spôsobiť prietahy v konaní, ústavný súd so všeobecným odkazom na svoju ustálenú judikatúru neakceptoval. Vysoká zaťaženosť sudcov či jednotlivých súdnych oddelení nemôžu byť na ťarchu strany sporu a nemajú povahu okolnosti, ktorá by vylučovala zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie.

24. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k názoru že nečinnosťou, ale aj neefektívnym a nesústreďeným postupom okresného súdu v napadnutom konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 183/2008 došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku rozhodnutia).

V.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadost'učinenia

25. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

26. V záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľom ústavný súd prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 133 ods. 3 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde

Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) konať v predmetnej veci bez zbytočných prietáhov, pretože ku dňu prerokovania ústavnej sťažnosti nebolo napadnuté konanie právoplatne skončené (bod 2 výroku rozhodnutia).

27. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

28. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal.

29. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

30. Sťažovatelia si v ústavnej sťažnosti žiadajú priznať primerané finančné zadosťučinenie po 800 eur pre každého z nich z dôvodu dlhodobej právnej neistoty.

31. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

32. Vzhľadom na konštatované zbytočné prietahy, neodôvodnenú nečinnosť okresného súdu a zjavne neprimeranú dĺžku rozhodovania okresného súdu v napadnutom konaní, berúc do úvahy skutočnosť, že napadnuté konanie patrí k skutkovo náročnejším, správanie sťažovateľov a výšku požadovaného finančného zadosťučinenia, ústavný súd, majúc na pamäti to, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je len zmiernenie ujmy pociťovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, považoval priznanie požadovanej sumy 800 eur každému zo sťažovateľov za primerané finančné zadosťučinenie (bod 3 výroku rozhodnutia).

33. Podľa § 135 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva alebo slobody, je povinný sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu. Ak ten, komu bolo uložené zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie, v tejto lehote priznané finančné zadosťučinenie sťažovateľovi nezaplatí, v zmysle odseku 2 citovaného ustanovenia sa zvyšuje finančné zadosťučinenie priznané ústavným súdom o 5 % za každý aj začatý rok omeškania až do jeho zaplataenia.

VI. Trovy konania

34. Sťažovatelia si uplatnili náhradu trov konania 1 000 eur pred ústavným súdom, ktoré im vznikli v súvislosti s ich právnym zastupovaním právnou zástupkyňou.

35. Ústavný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z obsahu súdneho spisu. Za prvé dva úkony právnej služby, t. j. prevzatie a prípravu zastupovania a podanie ústavnej sťažnosti, vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok 2021, ktorá bola 1 163 eur, keďže išlo o úkony právnej služby vykonané v roku 2022. Odmena za jeden úkon právnych služieb za rok 2022 v zmysle § 11 ods. 3 v spojení s § 13 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) predstavuje sumu 96,92 eur. Takto stanovená odmena predstavuje pri tridsiatich sťažovateľoch a dvoch úkonoch 5 815,20 eur, s režijným paušalom 2 x 11,63 eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky) spolu 5 838,46 eur. Pokiaľ ide o ďalší úkon právnej služby – vyjadrenie k stanovisku okresného súdu z 8. júla 2022, ústavný súd konštatuje, že neobsahuje nové, resp. ústavnoprávne relevantné skutočnosti, ktoré mu nie sú známe, preto odmenu za uvedený úkon nepriznal. Keďže právna zástupkyňa sťažovateľov výslovne žiadala o priznanie trov konania v sume 1 000 eur, ústavný súd priznal úspešným sťažovateľom náhradu trov konania v požadovanej sume (bod 4 výroku rozhodnutia).

36. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľov (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označenej v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. septembra 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu